

quorsum *Osiandristica* quaedam et *Flaciana* tendunt; modo, quae solus operatur in nobis, ante iustificationem, DEVS, pro nostris actibus nostraque actiuitate, uenditant; modo *imitationem* Christi, tanquam *exempli*, *apprehensionem* illius, ceu *doni*, anteuertere, minimum, haec tuto commisceri inter se posse, credunt, quae SONTAGIVS accurate obseruat, *Migad. Theol.* § 50. p. 33. Fieri sic sane aliter non potest, quin multi de mediis salutis contemptim admodum existiment, τὸ agere utramque facere paginam, aperte scribant, et, cum D. Pfaffio, obsequium, legi praestandum, ad formam, naturam et definitionem fidei referendo, fidem ipsam in opera, pudendo Theologis conatu, mutant, vid. B. IANVS, *de fidei iustif. natura et fundamento*, p. 4. Hoc agitur a multis, ut dependentem prorsus a pietate nobis commemorent fidem, uoluntati omnia, intellectui uero nihil relinquant, *Arnoldi placito*, *die Theilung der Rechtfertigung und Erneuerung waere nur im Gebirne gemacht worden*, cum TIMOTH. PHILALETHA, secure non tantum subscribant, in *Harmon. et Disharm. Protestat. et R. Cathol. de Iustificat*, p. II. sed et, cum eodem, *iustificationem et renouationem uno iustificationis actu fieri*, imo *habitum amoris in prima conuersione homini infundi*, perhibeant, in *Harmon. et Disharm. explicata, et defensa*, p. 12. 34. seq. Distinguere nolunt, quod practicum est, et quod ad praxin dirigitur, quale quid tota Theologia est, nec putant, cum re delicata, fide, quae magis, quam alia omnia, praxi atque operibus opponitur, sibi hic negotium esse; *Administrat* homo prudentiam, se, aliosque saluandi, non uero *operatur* in omnibus ipse practice, quandoquidem Theologia habitus Θεόςδοτος est. Afferat BAYERVS, non adesse fidem, ubi non adsit inclinatio et propensio ad praestandum, quod DEO Christoque gratum esse potest; explicet se, in sequentibus, si desint ενεργήματα, siue actus externi, ενεργήσεις tamen, siue actus internos, ac conatum bene operandi sufficere, certe semper adesse ενεργειαν: Dei tamen opera haec omnia sunt, qui inclinatur et propendere facit, homine, dum fidem concipit, non, nisi passiuè se habente, *de connexione fid.* § 00. §. I. et XII.

Hypothesibus quibusdam periculosis nouis.

VIII,